

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1014/2013 z dnia 22 października 2013 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 2380/2001, (WE) nr 1289/2004, (WE) nr 1455/2004, (WE) nr 1800/2004, (WE) nr 600/2005 i (UE) nr 874/2010 oraz rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 388/2011, (UE) nr 532/2011 i (UE) nr 900/2011 w odniesieniu do nazwy posiadacza zezwolenia na niektóre dodatki paszowe ⁽¹⁾ 1

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1015/2013 z dnia 22 października 2013 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 4

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady 2013/517/WPZiB z dnia 21 października 2013 r. w sprawie wspierania przez Unię działań Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i weryfikacji oraz w ramach wdrażania strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia 6

2013/518/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 21 października 2013 r. zmieniająca część 1 załącznika E do dyrektywy Rady 92/65/EWG w odniesieniu do wzoru świadectwa zdrowia dla zwierząt pochodzących z gospodarstw (notyfikowana jako dokument nr C(2013) 6719) ⁽¹⁾ 14

2013/519/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 21 października 2013 r. ustanawiająca wykaz terytoriów i państw trzecich, z których dozwolony jest przywóz psów, kotów i fretek, oraz wzór świadectwa zdrowia stosowanego przy takim przywozie** (notyfikowana jako dokument nr C(2013) 6721) ⁽¹⁾..... 20

2013/520/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 21 października 2013 r. uchylająca decyzję wykonawczą 2011/874/UE** (notyfikowana jako dokument nr C(2013) 6828) ⁽¹⁾..... 27

Sprostowania

- ★ **Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych** (Dz.U. L 7 z 10.1.2009)..... 29
- ★ **Sprostowanie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/52/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych** (Dz.U. L 136 z 24.5.2008) 30

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1014/2013

z dnia 22 października 2013 r.

zmieniające rozporządzenia (WE) nr 2380/2001, (WE) nr 1289/2004, (WE) nr 1455/2004, (WE) nr 1800/2004, (WE) nr 600/2005 i (UE) nr 874/2010 oraz rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 388/2011, (UE) nr 532/2011 i (UE) nr 900/2011 w odniesieniu do nazwy posiadacza zezwolenia na niektóre dodatki paszowe

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

874/2010⁽⁷⁾ oraz rozporządzeń wykonawczych Komisji (UE) nr 388/2011⁽⁸⁾, (UE) nr 532/2011⁽⁹⁾ i (UE) nr 900/2011⁽¹⁰⁾.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Przedsiębiorstwo Pfizer Ltd. złożyło wniosek zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 dotyczący zmiany nazwy posiadacza zezwoleń w odniesieniu do rozporządzeń Komisji (WE) nr 2380/2001⁽²⁾, (WE) nr 1289/2004⁽³⁾, (WE) nr 1455/2004⁽⁴⁾, (WE) nr 1800/2004⁽⁵⁾, (WE) nr 600/2005⁽⁶⁾ i (UE) nr

(2) Wnioskodawca twierdzi, że – w wyniku decyzji przedsiębiorstwa Pfizer Ltd. o utworzeniu ze swojego działu weterynaryjnego samodzielnego przedsiębiorstwa pod nazwą Zoetis Belgium SA i przeniesieniu wszystkich zezwoleń na dopuszczenie do obrotu kokcydiostatyków z Pfizer Ltd. do Zoetis Belgium SA – przedsiębiorstwo Zoetis Belgium SA posiada prawa do obrotu dodatkami dekokwinat, sól sodowa lasalocidu A, maduramycyna amonu alfa, chlorowodorek robenidyny i salinomycyna.

(3) Proponowana zmiana warunków zezwoleń ma charakter wyłącznie administracyjny i nie wymaga przeprowadzania ponownej oceny przedmiotowych dodatków. O wniosku powiadomiony został Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2380/2001 z dnia 5 grudnia 2001 r. dotyczące dopuszczenia do stosowania dodatku paszowego na okres 10 lat (Dz.U. L 321 z 6.12.2001, s. 18).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1289/2004 z dnia 14 lipca 2004 r. dotyczące zezwolenia na okres dziesięciu lat dla dodatku „Deccox®” stosowanego w paszach, należącego do grupy kokcydiostatyków i innych substancji leczniczych (Dz.U. L 243 z 15.7.2004, s. 15).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1455/2004 z dnia 16 sierpnia 2004 r. dotyczące zatwierdzenia na dziesięć lat dodatku paszowego „Avatec 15 %” należącego do grupy kokcydiostatyków i innych substancji leczniczych (Dz.U. L 269 z 17.8.2004, s. 14).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1800/2004 z dnia 15 października 2004 r. w sprawie zezwolenia na dziesięć lat dla dodatku paszowego „Cycostat 66G” należącego do grupy kokcydiostatyków oraz innych środków farmaceutycznych (Dz.U. L 317 z 16.10.2004, s. 37).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 600/2005 z dnia 18 kwietnia 2005 r. w sprawie ponownego dopuszczenia do użytku na okres dziesięciu lat kokcydiostatyku jako dodatku paszowego, tymczasowego dopuszczenia do użytku jednego dodatku paszowego oraz stałego dopuszczenia do użytku niektórych dodatków paszowych (Dz.U. L 99 z 19.4.2005, s. 5).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 874/2010 z dnia 5 października 2010 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie soli sodowej lasalocidu A jako dodatku paszowego dla indyków do 16 tygodnia życia (posiadacz zezwolenia Alpharma (Belgium) BVBA) oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2430/1999 (Dz.U. L 263 z 6.10.2010, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 388/2011 z dnia 19 kwietnia 2011 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie maduramycyny amonu a jako dodatku paszowego u kurcząt rzeźnych (posiadacz zezwolenia: Alpharma (Belgium) BVBA) i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2430/1999 (Dz.U. L 104 z 20.4.2011, s. 3).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 532/2011 z dnia 31 maja 2011 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie chlorowodoru robenidyny jako dodatku paszowego u królików hodowlanych i królików rzeźnych (posiadacz zezwolenia: Alpharma Belgium BVBA) i zmieniające rozporządzenia (WE) nr 2430/1999 i (WE) nr 1800/2004 (Dz.U. L 146 z 1.6.2011, s. 7).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 900/2011 z dnia 7 września 2011 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie soli sodowej lasalocidu A jako dodatku paszowego dla bażantów, perlic, przepiórek i kuropatw innych niż nioski (posiadacz zezwolenia Alpharma (Belgium) BVBA) (Dz.U. L 231 z 8.9.2011, s. 15).

- (4) W celu umożliwienia wnioskodawcy korzystania z praw do obrotu pod nazwą Zoetis Belgium SA niezbędna jest zmiana warunków odpowiednich zezwoleń.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 2380/2001, (WE) nr 1289/2004, (WE) nr 1455/2004, (WE) nr 1800/2004, (WE) nr 600/2005 i (UE) nr 874/2010 oraz rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 388/2011, (UE) nr 532/2011 i (UE) nr 900/2011.
- (6) Ponieważ zmiany warunków zezwoleń nie są związane z kwestiami bezpieczeństwa, należy wprowadzić okres przejściowy w celu wykorzystania istniejących zapasów.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 2380/2001

W drugiej kolumnie załącznika słowa „Pfizer Ltd” zastępuje się słowami „Zoetis Belgium SA”.

Artykuł 2

Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 1289/2004

W drugiej kolumnie załącznika słowa „Pfizer Ltd” zastępuje się słowami „Zoetis Belgium SA”.

Artykuł 3

Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 1455/2004

W drugiej kolumnie załącznika słowa „Pfizer Ltd” zastępuje się słowami „Zoetis Belgium SA”.

Artykuł 4

Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 1800/2004

W drugiej kolumnie załącznika słowa „Pfizer Ltd” zastępuje się słowami „Zoetis Belgium SA”.

Artykuł 5

Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 600/2005

W drugiej kolumnie załącznika I słowa „Pfizer Ltd” zastępuje się słowami „Zoetis Belgium SA”.

Artykuł 6

Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 874/2010

W rozporządzeniu (UE) nr 874/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w tytule słowa „Alpharma (Belgium) BVBA” zastępuje się słowami „Zoetis Belgium SA”;

- b) w drugiej kolumnie załącznika słowa „Pfizer Ltd” zastępuje się słowami „Zoetis Belgium SA”.

Artykuł 7

Zmiana w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 388/2011

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 388/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w tytule słowa „Alpharma (Belgium) BVBA” zastępuje się słowami „Zoetis Belgium SA”;
- b) w drugiej kolumnie załącznika słowa „Pfizer Ltd” zastępuje się słowami „Zoetis Belgium SA”.

Artykuł 8

Zmiana w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 532/2011

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 532/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w tytule słowa „Alpharma Belgium BVBA” zastępuje się słowami „Zoetis Belgium SA”;
- b) w drugiej kolumnie załącznika I słowa „Pfizer Ltd” zastępuje się słowami „Zoetis Belgium SA”.

Artykuł 9

Zmiana w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 900/2011

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 900/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w tytule słowa „Alpharma (Belgium) BVBA” zastępuje się słowami „Zoetis Belgium SA”;
- b) w drugiej kolumnie załącznika słowa „Pfizer Ltd” zastępuje się słowami „Zoetis Belgium SA”.

Artykuł 10

Środki przejściowe

Istniejące zapasy, które zostały wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 12 listopada 2013 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 12 listopada 2013 mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane do czasu ich wyczerpania.

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 października 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1015/2013**z dnia 22 października 2013 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 października 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	40,0
	MK	45,6
	ZZ	42,8
0707 00 05	MK	62,5
	TR	119,2
	ZZ	90,9
0709 93 10	TR	147,7
	ZZ	147,7
0805 50 10	AR	100,6
	CL	90,0
	IL	100,2
	TR	84,1
	ZA	102,7
	ZZ	95,5
0806 10 10	BR	230,6
	TR	163,0
	ZZ	196,8
0808 10 80	CL	94,7
	NZ	104,2
	US	156,2
	ZA	105,3
	ZZ	115,1
0808 30 90	TR	120,5
	ZZ	120,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY 2013/517/WPZiB

z dnia 21 października 2013 r.

w sprawie wspierania przez Unię działań Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i weryfikacji oraz w ramach wdrażania strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 26 ust. 2 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (zwaną dalej „strategią”); rozdział III strategii zawiera wykaz środków, które należy podjąć zarówno w Unii, jak i w państwach trzecich, aby zwalczać rozprzestrzenianie tej broni.
- (2) Unia aktywnie wdraża strategię i zapewnia skuteczność środków wymienionych w jej rozdziale III, w szczególności przez przeznaczanie zasobów finansowych na wspieranie poszczególnych przedsięwzięć prowadzonych przez instytucje wielostronne, takie jak Międzynarodowa Agencja Energii Atomowej (MAEA).
- (3) W dniu 17 listopada 2003 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2003/805/WPZiB w sprawie upowszechnienia i wzmocnienia porozumień wielostronnych w dziedzinie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia oraz środków przenoszenia⁽¹⁾. To wspólne stanowisko wzywa między innymi do działania na rzecz zawierania kompleksowych porozumień o zabezpieczeniach MAEA i przystępowania do protokołów dodatkowych oraz zobowiązuje Unię do działania na rzecz przekształcenia kompleksowych porozumień o zabezpieczeniach MAEA i protokołów dodatkowych w standardy systemu weryfikacji MAEA.
- (4) W dniu 17 maja 2004 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2004/495/WPZiB w sprawie wspierania działań MAEA w ramach planu bezpieczeństwa jądrowego i w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia⁽²⁾.
- (5) W dniu 18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/574/WPZiB dotyczące wspierania działań MAEA w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i weryfikacji oraz w ramach wdrażania strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia⁽³⁾.
- (6) W dniu 12 czerwca 2006 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2006/418/WPZiB w sprawie wspierania działań MAEA w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i weryfikacji oraz w ramach wdrażania strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia⁽⁴⁾.
- (7) W dniu 14 kwietnia 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/314/WPZiB dotyczące wspierania działań MAEA w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i weryfikacji oraz w ramach wdrażania strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia⁽⁵⁾.
- (8) W dniu 27 września 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/585/WPZiB w sprawie wspierania działań MAEA w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i weryfikacji oraz w ramach wdrażania strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia⁽⁶⁾.
- (9) Wzmocnienie kontroli źródeł wysoce promieniotwórczych zgodnie z oświadczeniem grupy G-8 i planem działań w sprawie zabezpieczenia źródeł promieniotwórczych, przyjętymi w 2003 roku na szczycie w Evian, pozostaje ważnym celem Unii, do którego będzie się dążyć, udzielając pomocy państwom trzecim.
- (10) W dniu 8 lipca 2005 r. państwa strony oraz Europejska Wspólnota Energii Atomowej postanowiły w drodze porozumienia zmienić Konwencję o ochronie fizycznej materiałów jądrowych (CPPNM) z zamiarem rozszerzenia jej zakresu na wykorzystywane, składowane i transportowane w krajowych celach pokojowych materiały oraz obiekty jądrowe, a także zobowiązania państw stron do wprowadzenia sankcji karnych za jej naruszenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 20.11.2003, s. 34.⁽²⁾ Dz.U. L 182 z 19.5.2004, s. 46.⁽³⁾ Dz.U. L 193 z 23.7.2005, s. 44.⁽⁴⁾ Dz.U. L 165 z 17.6.2006, s. 20.⁽⁵⁾ Dz.U. L 212 z 7.8.2008, s. 6.⁽⁶⁾ Dz.U. L 259 z 1.10.2010, s. 10.

- (11) W dniu 7 lipca 2007 r. weszła w życie Międzynarodowa konwencja w sprawie zwalczania aktów terroryzmu jądrowego. Wymaga ona od państw stron uchwalenia prawodawstwa przewidującego uznanie czynów wymienionych w konwencji za przestępstwa.
- (12) MAEA dąży do takich samych celów, jak określone w motywach 3–11 niniejszej decyzji. Są one realizowane poprzez wdrażanie jej planu bezpieczeństwa jądrowego, który w całości finansowany jest przez dobrowolne wpłaty do Funduszu Bezpieczeństwa Jądrowego MAEA.
- (13) Unia uczestniczy w procesie ustalonym na szczycie dotyczącym bezpieczeństwa jądrowego i jest zobowiązana do dalszej intensyfikacji starań w kierunku wzmocnienia bezpieczeństwa jądrowego oraz do wspomagania państw trzecich w tym zakresie. Unia z zadowoleniem przyjmuje niedawno podjęte kroki w kierunku wzmocnienia programu bezpieczeństwa jądrowego MAEA oraz międzynarodową konferencję na temat bezpieczeństwa jądrowego, którą zorganizowała MAEA w dniach 1-5 lipca 2013 r. Unia zamierza utrzymywać trwałość i skuteczność realizacji poprzednich wspólnych działań i decyzji Rady wspierających plany bezpieczeństwa jądrowego MAEA i jest zaangażowana na rzecz udzielania dalszego wsparcia z uwagi na przyjęcie przez MAEA planu bezpieczeństwa jądrowego na lata 2014-2017. Aby nie dopuścić do powielania działań i maksymalnie zwiększyć efektywność pod względem kosztów oraz dalej zmniejszać ryzyko, zostanie podjęta ścisła koordynacja z inicjatywą UE w zakresie centrów doskonałości ds. substancji chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych (CBRN) oraz z innymi inicjatywami i programami.
- (14) Techniczne wdrażanie niniejszej decyzji należy powierzyć MAEA, która, z racji wieloletniej i ogólnie uznawanej wiedzy fachowej w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego, mogłaby w istotny sposób usprawnić odnośne zdolności w państwach docelowych. Przedsięwzięcia wspierane przez Unię mogą być finansowane wyłącznie przez dobrowolne wpłaty do funduszu bezpieczeństwa jądrowego MAEA. Wpłaty te, które ma zapewnić Unia, będą niezbędne do umożliwienia MAEA odgrywania kluczowej roli w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego, wspierając starania państw na rzecz spełnienia ich obowiązków w zakresie bezpieczeństwa jądrowego, co zostało uznane w ramach procesu ustalonego na szczycie bezpieczeństwa jądrowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W celu natychmiastowego i praktycznego wprowadzenia w życie niektórych elementów strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, Unia wspiera działania MAEA w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i weryfikacji, służące osiągnięciu następujących celów:

- a) osiągnięcie postępów w upowszechnieniu międzynarodowych instrumentów służących nierozprzestrzenianiu i bezpieczeństwu jądrowemu, w tym kompleksowych porozumień o zabezpieczeniach MAEA oraz protokołów dodatkowych;

b) zwiększenie poziomu ochrony wrażliwych na rozprzestrzenianie materiałów, sprzętu i odnośnych technologii, zapewnienie wsparcia legislacyjnego i regulacyjnego w obszarze bezpieczeństwa jądrowego i zabezpieczeń;

c) usprawnienie wykrywania nielegalnego handlu materiałami jądrowymi i innymi materiałami promieniotwórczymi oraz reagowania na ten handel.

2. Odpowiadające środkom ujętym w strategii przedsięwzięcia podejmowane przez MAEA mają na celu:

— zapewnianie trwałości i skuteczności wsparcia udzielanego za pośrednictwem poprzednich wspólnych działań oraz decyzji Rady;

— wzmocnianie miejscowej infrastruktury poszczególnych państw wspierającej bezpieczeństwo jądrowe;

— wzmocnianie ram prawnych i regulacyjnych państw;

— wzmocnianie systemów i środków bezpieczeństwa jądrowego w przypadku materiałów jądrowych i innych materiałów promieniotwórczych;

— wzmocnianie infrastruktury instytucjonalnej w państwach i ich możliwości zarządzania materiałami jądrowymi i promieniotwórczymi pozostającymi poza kontrolą regulacyjną;

— wspieranie świadomości oraz zwiększanie możliwości państw w zakresie reagowania i odporności na cyberprzestępczość mającą wpływ na bezpieczeństwo jądrowe;

— rozwijanie dodatkowych możliwości laboratoryjnych, aby wspierać ocenę technologii kontroli przemysłowej oraz na poziomie systemów elektronicznych, które to technologie stosowane są do określania miejsc narażonych na cyberprzestępczość, oraz aby wykorzystać i zwiększać świadomość w zakresie takich kwestii, w tym również poprzez udział w wymianach regionalnych oraz wykorzystywanie środków kompensacyjnych lub naprawczych.

Wyboru państw odbiorców i przedsięwzięć dokonuje Rada na podstawie kompleksowej, przeprowadzonej przez MAEA oceny zapotrzebowania i różnych innych aspektów, tak aby zapewnić maksymalny skutek działania.

Szczegółowy opis przedsięwzięć jest przedstawiony w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wdrożenie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „WP”).
2. Przedsięwzięcia, o których mowa w art. 1 ust. 2, są realizowane przez MAEA działającą jako jednostka realizująca. Wykonuje ona swoje zadanie pod kierownictwem WP. W tym celu WP dokonuje niezbędnych ustaleń z MAEA.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację przedsięwzięć, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 8 050 000 EUR.
2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera umowę finansową z MAEA. Zgodnie z tą umową finansową MAEA jest zobowiązana do wyeksponowania wkładu Unii stosownie do jego wielkości.
4. Komisja dąży do zawarcia umowy o finansowaniu, o której mowa w ust. 3, w jak najkrótszym terminie po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich trudnościach z tym związanych i o dacie zawarcia umowy finansowej.

Artykuł 4

1. WP składa Radzie sprawozdania z wdrażania niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez MAEA. Sprawozdania te stanowią podstawę oceny dokonywanej przez Radę.
2. Komisja dostarcza informacji na temat finansowych aspektów realizacji przedsięwzięć, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejsza decyzja wygasa 36 miesięcy po dacie zawarcia umowy finansowej między Komisją a MAEA lub 12 miesięcy po dacie przyjęcia niniejszej decyzji, jeżeli umowa finansowa nie zostanie do tego czasu zawarta.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 21 października 2013 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wsparcie Unii Europejskiej dla działań MAEA w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i weryfikacji oraz w ramach wdrażania strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia*Kwalifikowalność i wybór państw odbiorców*

Państwa kwalifikujące się do otrzymania wsparcia na mocy niniejszej decyzji obejmują wszystkie państwa członkowskie MAEA oraz inne państwa potrzebujące wsparcia w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego, z zastrzeżeniem podjęcia przez Unię późniejszej decyzji o działaniu priorytetowym, na podstawie propozycji MAEA.

Wyboru państw odbiorców i przedsięwzięć, które mają być w tych państwach realizowane, dokonają właściwe organy Rady UE na podstawie kompleksowej przeprowadzonej przez MAEA oceny zapotrzebowania i innych odnośnych względów (etap oceny i opracowywania decyzji), aby zapewnić maksymalną skuteczność działania. Zostanie podjęta ścisła koordynacja z inicjatywą UE w zakresie centrów doskonałości ds. CBRN, aby nie dopuścić do powielania działań oraz maksymalnie zwiększyć efektywność pod względem kosztów oraz stale zmniejszać ryzyko. Wykorzystanie środków na konkretne działania będzie zgodne z priorytetami Unii i będzie podlegać regularnym uprzednim konsultacjom.

Przedsięwzięcia będą realizowane w państwach odbiorcach i mogą obejmować następujących siedem obszarów:

- 1) trwałość i skuteczność wsparcia udzielanego za pośrednictwem poprzednich wspólnych działań oraz decyzji Rady;
- 2) wzmocnienie miejscowej infrastruktury poszczególnych państw wspierającej bezpieczeństwo jądrowe;
- 3) wzmocnienie prawnej i regulacyjnej infrastruktury państw;
- 4) wzmocnienie systemów i środków bezpieczeństwa jądrowego w przypadku materiałów jądrowych i innych materiałów promieniotwórczych;
- 5) wzmocnienie infrastruktury instytucjonalnej w państwach i ich możliwości zarządzania materiałami jądrowymi i promieniotwórczymi pozostającymi poza kontrolą regulacyjną;
- 6) wspieranie świadomości i zwiększanie możliwości państw w zakresie reagowania i odporności na cyberprzestępczość mającą wpływ na bezpieczeństwo narodowe i jądrowe;
- 7) możliwości laboratoryjne odpowiadające na cyberprzestępczość dotyczącą broni jądrowej.

I. ETAP OCENY I OPRACOWYWANIA DECYZJI**Cel**

- Przeprowadzana przez MAEA ocena zapotrzebowania państw odbiorców na wzmocnienie bezpieczeństwa jądrowego, stosuje metodologię i kryteria opracowane na mocy decyzji 2010/585/WPZiB. Ocena ta będzie obejmowała odnośne kryteria ze wszystkich siedmiu obszarów wymienionych powyżej.
- Wybór państw, w których realizowane będą przedsięwzięcia, opierać się będzie na wynikach oceny ogólnej i innych stosownych aspektach.

Wyniki

- Przekazanie zarysu wyników oceny zapotrzebowania na wsparcie bezpieczeństwa jądrowego w państwach odbiorcach, zarówno na szczeblu danego państwa, jak i w konkretnych obiektach, miejscach, w przypadku transportu lub innych urządzeń, w których materiały jądrowe i promieniotwórcze są wykorzystywane lub składowane, łącznie z infrastrukturą zarządzania materiałami pozostającymi poza kontrolą regulacyjną.
- W odniesieniu do wszystkich siedmiu obszarów wymienionych powyżej, zostaną określone państwa odbiorcy i przedsięwzięcia oraz zostanie przekazany wykaz proponowanych państw odbiorców i odbiorców rezerwowych (mających drugi priorytet), którzy otrzymają wsparcie na mocy niniejszej decyzji.

MAEA wykona część tych prac na podstawie współfinansowania, wpłacając około 1 % całkowitych kwalifikujących się kosztów przedsięwzięcia. Prace te będą prowadzone na podstawie wiedzy fachowej, jaką MAEA posiada na ten temat.

II. ETAP REALIZACJI PRZEDSIĘWZIĘĆ MAJĄCYCH RANGĘ PRIORYTETU

Obszar 1: Trwałość i skuteczność wsparcia udzielanego za pośrednictwem poprzednich wspólnych działań oraz decyzji Rady

Cel strategiczny

Podtrzymywanie trwałości i skuteczności realizacji poprzednich wspólnych działań oraz decyzji Rady na podstawie sporządzonych przez MAEA planów bezpieczeństwa jądrowego, których przeznaczeniem jest:

- wniesienie wkładu w globalne działania na rzecz osiągnięcia na całym świecie rzeczywistego bezpieczeństwa w przypadku wykorzystywania, składowania oraz transportu materiałów jądrowych i innych materiałów promieniotwórczych, a także w przypadku związanych z nimi obiektów, czemu służyć ma wspieranie państw – na ich wniosek – w wysiłkach na rzecz ustanowienia i utrzymania rzeczywistego bezpieczeństwa jądrowego, przyjmujące postać wskazówek, pomocy w budowaniu zdolności, rozwoju zasobów ludzkich i stabilności oraz zmniejszaniu ryzyka,
- pomoc w przestrzeganiu międzynarodowych instrumentów prawnych związanych z bezpieczeństwem jądrowym oraz we wdrażaniu takich instrumentów, a także wzmacnianie międzynarodowej współpracy i koordynacji pomocy udzielanej za pośrednictwem programów dwustronnych i innych międzynarodowych inicjatyw w sposób, który przyczyniłby się także do ułatwienia bezpiecznego, zapewniającego ochronę, pokojowego stosowania energii jądrowej i instalacji wykorzystujących substancje promieniotwórcze,
- określenie państw odbiorców przez zgromadzenie wyników misji oceniających, istniejących informacji posiadanych przez MAEA oraz wyników rozmów między danym państwem a MAEA.

Cel

- Zapewnienie trwałości, ciągłej skuteczności i wpływu zapoczątkowanych na mocy poprzednich wspólnych działań oraz decyzji Rady, w tym poprzez systemy techniczne, personel oraz działania konsolidacyjne lub odsyłanie.
- Zwiększanie korzyści płynących ze wsparcia oraz działań międzynarodowych, regionalnych i krajowych, by zapewnić dobrej jakości wsparcie w zakresie personelu, a także wsparcie techniczne i naukowe poprzez sprawne wykorzystywanie zasobów.

Wyniki

- Ocena trwałości, skuteczności i wpływu zadań, które zrealizowano na podstawie poprzednich wspólnych działań oraz decyzji Rady.
- Wprowadzenie – w państwach, które otrzymały wsparcie w zakresie bezpieczeństwa jądrowego – systemu zapewniania jakości, w tym testowanie i wdrożenie pilotażowe.
- Określenie, jakie dalsze wsparcie byłoby potrzebne, aby utrzymać lub zapewnić zamierzoną trwałość poprawy w zakresie bezpieczeństwa jądrowego.
- Zapewnianie wsparcia służącego dalszemu funkcjonowaniu sprzętu oraz wspomagającego kompetentny personel, poprzez dalszą pomoc służącą nadaniu ram instytucjonalnych miejscowym możliwościom konserwacji sprzętu, napraw źle działającego sprzętu lub wymiany uszkodzonych części, a także zapewnieniu – w możliwie jak największym stopniu – udziału państw w regionalnych staraniach na rzecz budowania zdolności.
- Stały dostęp do kompetentnego personelu przez umożliwianie szkolenia i kształcenia.

Obszar 2: Wzmacnianie miejscowej infrastruktury poszczególnych państw wspierającej bezpieczeństwo jądrowe

Cel strategiczny

Programy MAEA pomagają państwom we wprowadzaniu wielu działań, które zapewniają trwałość poprawy bezpieczeństwa jądrowego. Umożliwia się rozwijanie zasobów ludzkich obejmujące zarówno szkolenia, jak i programy kształcenia akademickiego, aby spełnić szereg obowiązków krajowych i regionalnych. MAEA zapewnia także wsparcie państwom, które chcą stworzyć centra wspierania bezpieczeństwa jądrowego (NSSC), których przeznaczeniem jest ułatwianie rozwijania zasobów ludzkich i świadczenie na szczeblu krajowym i regionalnym usług z zakresu wsparcia technicznego dotyczącego sprzętu i konserwacji.

Cel

- Opracowanie i weryfikacja, we współpracy i w koordynacji z odpowiednimi organami państwowymi i innymi inicjatywami UE, krajowego zintegrowanego planu wspierania bezpieczeństwa jądrowego (INSSP), oraz prowadzenie misji doradczych służących jako podstawa poprawiania bezpieczeństwa jądrowego w danym państwie.
- Pomoc państwom w zapewnianiu dostępności krajowego wsparcia technicznego i naukowego oraz w rozwijaniu zasobów ludzkich, które są konieczne dla skutecznego i trwałego bezpieczeństwa jądrowego.

Wyniki

- Opracowanie lub weryfikacja INSSP dostosowanych do konkretnego, całościowego zapotrzebowania danego państwa oraz określanie wyników i zaleceń w celu poprawy bezpieczeństwa w danym państwie.
- Koordynowanie działań związanych z tworzeniem krajowych NSSC z obecnymi i przyszłymi centrami doskonałości UE ds. CBRN i innymi działaniami w odnośnych regionach.

- Zapewnianie sprzętu i usług ekspertów w celu wspierania tworzenia krajowych centrów wspierania bezpieczeństwa jądowego, upowszechnianie tworzenia odpowiednich procedur bezpieczeństwa jądowego i ułatwianie wykorzystywania zdobytych doświadczeń i wzorcowych rozwiązań do ciągłej poprawy oraz stosowania w szerszej perspektywie CBRN.

Obszar 3: Wzmacnianie ram prawnych i regulacyjnych państw

Cel strategiczny

MAEA przedstawia kompleksowy zestaw zaleceń i wskazówek z dziedziny bezpieczeństwa jądowego w celu wspierania ogólnosiwiatowej ramowej struktury bezpieczeństwa jądowego. Korzystając z tych wskazówek MAEA – na wniosek państw – przeprowadza w tych państwach różnego rodzaju misje doradcze z udziałem ekspertów. Misje te zapewniają właściwie ukierunkowaną pomoc legislacyjną służącą wzmocnieniu w państwach ram prawnych i regulacyjnych oraz ułatwieniu przestrzegania i realizacji międzynarodowych aktów prawnych dotyczących bezpieczeństwa jądowego.

Cel

- Wzmocnienie krajowych ram prawnych i regulacyjnych, a także zdolności państw do stworzenia regionalnej wymiany wzorcowych rozwiązań mających zastosowanie do każdego organu zajmującego się bezpieczeństwem materiałów jądowych i innych materiałów promieniotwórczych pozostających pod kontrolą regulacyjną lub poza nią.
- Zapewnienie państwom opłacalnych sposobów pomocy w spełnianiu zobowiązań krajowych, regionalnych i międzynarodowych, w uchwalaniu wiążących i międzynarodowych instrumentów prawnych, w tym porozumień o zabezpieczeniach i protokołów dodatkowych, oraz w zaangażowaniu na rzecz niewiążących instrumentów prawnych.

Wyniki

- Coraz większa liczba państw, które przystąpiły do opracowywania i przyjmowania kompleksowego i spójnego prawodawstwa na szczeblu krajowym obejmującego bezpieczeństwo jądowe, zabezpieczenia, ochronę i odpowiedzialność za szkody jądowe, także prawodawstwa opartego na synergii z działaniami realizowanymi przez Unię za pośrednictwem innych instrumentów, takich jak Instrument Współpracy w dziedzinie Bezpieczeństwa Jądowego oraz Instrument Pomocy Przedakcesyjnej, a także zachęcanie do ujmowania bezpieczeństwa jądowego jako ważnej kwestii dla państw wyrażających zainteresowanie uruchomieniem programu energii jądowej.
- Doradztwo ekspertów świadczone przez służby MAEA, np. międzynarodową służbę bezpieczeństwa jądowego (INSServ), międzynarodową służbę doradcą ds. ochrony fizycznej (IPPAS), zintegrowany przegląd infrastruktury jądowej (INIR), zintegrowany przegląd dozoru jądowego (IRRS), międzynarodową służbę doradcą ds. krajowych systemów ewidencji i kontroli materiałów jądowych (ISSAS) i inne służby doradcze, a także sprzęt i szkolenia wskazane w udokumentowanych wynikach.
- Zwiększenie liczby państw, które przestrzegają Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądowych (CPPNM) i poprawki do niej lub które oświadczyły o swoim zamiarze wdrożenia międzynarodowych aktów prawnych wspierających ramy bezpieczeństwa jądowego.
- Wzmocniona krajowa infrastruktura regulacyjna dotycząca bezpieczeństwa radiacyjnego i ochrony materiałów promieniotwórczych zgodnie z Kodeksem postępowania w zakresie bezpieczeństwa i ochrony źródeł promieniotwórczych oraz wskazówkami dotyczącymi wywozu i przywozu źródeł promieniotwórczych.
- Wzmacnianie krajowych ram prawnych służących wdrażaniu porozumień o zabezpieczeniach i protokołów dodatkowych zawartych między państwami i MAEA, w szczególności dotyczących realizacji kompleksowych krajowych systemów ewidencji i kontroli materiałów jądowych (SSAC).

Obszar 4: Wzmacnianie systemów i środków bezpieczeństwa jądowego w przypadku materiałów jądowych i innych materiałów promieniotwórczych

Cel strategiczny

MAEA będzie się nadal przyczyniać do poprawy ogólnosiwiatowego i krajowego bezpieczeństwa jądowego poprzez działania, które wspierałyby – na wniosek państw – ich starania w celu zmniejszenia ryzyka wykorzystania do popełniania czynów zabronionych materiałów jądowych lub innych materiałów promieniotwórczych używanych, składowanych lub transportowanych. Krajowe systemy bezpieczeństwa jądowego należy wspierać przez utworzenie krajowych centrów wspierania bezpieczeństwa jądowego; zapewniałyby one bazę zasobów, ułatwiałyby krajowe szkolenia w systematyczny sposób i zapewniałyby konkretne wsparcie techniczne wymagane do skutecznego stosowania i konserwacji urządzeń wykrywających i innych systemów technicznych zapewniających bezpieczeństwo jądowe.

Cel

- Wzmocnienie pierwszej linii obrony danego państwa w postaci bezpieczeństwa materiałów jądowych i innych materiałów radiologicznych oraz powiązanych z nimi obiektów i systemów transportu.
- Zlokalizowanie i określenie źródeł promieniotwórczych w warunkach, które wskazują na potrzebę przygotowania źródeł i zapewnienia ich bezpiecznego składowania i ochrony w wybranych państwach, w tym odesłanie do państwa pochodzenia lub do dostawcy.

- Wzmocnienie systemów technicznych i administracyjnych w zakresie księgowości i kontroli materiałów jądrowych, w tym wzmocnienie istniejących SSAC, ustanowionych w celu wdrożenia porozumień o zabezpieczeniach i protokołów dodatkowych, także w państwach o ograniczonych programach jądrowych, i ograniczone zobowiązania w zakresie sprawozdawczości zgodnie z tzw. „protokołami w sprawie małych ilości” załączonymi do porozumień o zabezpieczeniach.
- Wzmocnienie lub, w stosownych przypadkach, utworzenie krajowych rejestrów promieniotwórczych substancji, materiałów i źródeł w wybranych państwach.

Wyniki

- Realizacja środków fizycznej ochrony materiałów jądrowych w wybranych obiektach jądrowych i miejscach oraz ochrona źródeł promieniotwórczych w zastosowaniach niejądrowych (na przykład zastosowania medyczne lub przemysłowe czy odpady promieniotwórcze), także, w stosownych przypadkach, przez intensywniejsze regionalne wymiany wzorcowych rozwiązań.
- Zmniejszone ryzyko powodowane przez źródła promieniotwórcze w trudnych warunkach dzięki skuteczniejszej ochronie fizycznej lub, w stosownych przypadkach, demontaż i transport do bezpiecznego miejsca składowania w danym państwie lub innych wybranych państwach.
- Zmniejszona liczba źródeł promieniotwórczych w niekontrolowanych warunkach i bez ochrony uzyskana dzięki wsparciu krajowych badań i kampaniom dotyczącym ochrony w wybranych państwach.
- Ustanowienie i utrzymywanie skutecznych technicznych i administracyjnych systemów do księgowania i kontrolowania bezpieczeństwa materiałów jądrowych, także dzięki nowym SSAC lub wzmocnieniu istniejących SSAC zdolnych do wdrażania porozumień o zabezpieczeniach i protokołów dodatkowych, także w państwach z tzw. „protokołami w sprawie małych ilości”.
- Wyszkolony personel kwalifikujący się do otrzymania wsparcia w celu zwiększenia prawdopodobieństwa, że system ochrony fizycznej zostanie wdrożony i utrzymany.

Obszar 5: Wzmacnianie infrastruktury instytucjonalnej w państwach i ich możliwości radzenia sobie z materiałami jądrowymi i promieniotwórczymi pozostającymi poza kontrolą regulacyjną

Cel strategiczny

Państwom zapewniane jest stałe wsparcie ze strony MAEA, aby mogły one zwiększyć swoje możliwości w zakresie krajowego bezpieczeństwa jądrowego odnoszące się do ochrony ludzi, mienia i środowiska przed incydentami jądrowymi z udziałem materiałów jądrowych lub innych materiałów promieniotwórczych pozostających poza kontrolą regulacyjną. Wspieranie wykrywania takich materiałów i reagowanie na te incydenty jest istotnym zadaniem MAEA, przy czym priorytet nadawany jest rozwijaniu na szczeblu krajowym możliwości z zakresu skutecznej kontroli granicznej oraz ochrony przed ryzykiem popełnienia czynów zabronionych na ważnych imprezach publicznych i reakcji na te czyny.

Cel

Zwiększenie możliwości państw dotyczących zapobiegania czynom zabronionym lub umyślnym nieupoważnionym działaniom obejmującym materiały jądrowe lub inne materiały promieniotwórcze pozostające poza kontrolą regulacyjną, a także wykrywanie takich czynów i działań oraz reagowanie na nie i ochrona przed nimi osób, mienia, środowiska i społeczeństwa; zwiększanie możliwości może odbywać się między innymi w miarę dostępności przez regionalne starania na rzecz budowania zdolności.

Wyniki

- Realizacja infrastruktury regionalnej służącej zarządzaniu materiałami pozostającymi poza kontrolą regulacyjną.
- Opracowanie i zastosowanie krajowych struktur służących wykrywaniu problemów z bezpieczeństwem jądrowym.
- Utworzenie skutecznej, miejscowej zdolności do zarządzania na miejscu popełnienia przestępstwa z użyciem materiałów promieniotwórczych oraz określenie sprawnej, opłacalnej metody opracowywania ekspertyz sądowych dotyczących materiałów jądrowych (w miarę wykonalności, wyniki należy udostępnić także innym krajom danego regionu).

Obszar 6: Wspieranie świadomości i zwiększenie możliwości państw w zakresie reagowania i odporności na cyberprzestępczość mającą wpływ na bezpieczeństwo jądrowe

Cel strategiczny

MAEA stara się zapewnić państwom niezbędne zasoby oraz zewnętrzną wiedzę fachową, których państwa te potrzebują, aby opracować i wdrożyć programy bezpieczeństwa komputerowego i ochrony informacji, aby poprawić ogólne bezpieczeństwo jądrowe. Wsparcie skupia się na zapobieganiu czynom z użyciem komputerów, które to czyny mogłyby prowadzić pośrednio lub bezpośrednio do nieupoważnionego usunięcia materiałów jądrowych lub innych materiałów promieniotwórczych, aktów sabotażu przeciw materiałom jądrowym lub promieniotwórczym lub powiązanych z nimi obiektom oraz do kradzieży szczególnie chronionych informacji dotyczących kwestii jądrowych.

Cel

- Zapewnienie, aby państwa posiadały do dyspozycji niezbędne wsparcie techniczne i możliwości kadrowe, by poprawić działanie krajowych programów bezpieczeństwa cybernetycznego chroniących przed pojawiającymi się zagrożeniami, które mogą mieć wpływ na krajowe bezpieczeństwo jądrowe, stosując wypróbowane technologie do realizacji działań z zakresu zapobiegania cyberprzestępczości i wykrywania jej oraz odbudowy systemów.

- Wzmocnienie technicznych i administracyjnych systemów ochrony przed działaniami cyberprzestępczymi skierowanymi na cele w infrastrukturze krytycznej obejmujące materiały jądrowe i inne materiały promieniotwórcze oraz powiązane z nimi obiekty i systemy transportu.
- Utworzenie krajowych sieci propagujących wymianę informacji i pomoc w reagowaniu w odniesieniu do transgranicznych aspektów związanych z bezpieczeństwem cybernetycznym.

Wyniki

- Utworzenie skutecznego krajowego systemu sieci technicznej i administracyjnej do zapobiegania cyberatakom, ich wykrywania i reagowania na nie.
- Poprawa regionalnego i międzynarodowego systemu wymiany informacji o działalności cyberprzestępczej w odniesieniu do obecnych i pojawiających się zagrożeń.
- Poprawa współpracy między państwami w ujmowaniu przestępców i stawianiu ich w stan oskarżenia pod zarzutami popełnienia cyberprzestępstw.
- Instalacja instrumentów służących obniżaniu „kosztów następczych” cyberprzestępczości w państwach w sensie kosztów pośrednich i bezpośrednich spowodowanych szkodami dla własności intelektualnej, kosztami reagowania i kosztami odzyskania danych.
- Wzmocnienie krajowych systemów bezpieczeństwa jądrowego przez zmniejszenie natężenia cyberprzestępczych działań i zagrożeń.
- Poprawa stosunków z partnerami z branży i pomiędzy nimi przy opracowywaniu technologii i usług, które zapewniają wyższy poziom obrony przed cyberprzestępczością i odporności na nią.

Obszar 7: Możliwości laboratoryjne odpowiadające na cyberprzestępczość dotyczącą broni jądrowej

Cel

Rozwijanie dodatkowych możliwości laboratoryjnych, aby wspierać ocenę technologii kontroli przemysłowej oraz na poziomie systemów elektronicznych, które to technologie stosowane są do określania miejsc narażonych na cyberprzestępczość, oraz aby wykorzystać i zwiększać świadomość w zakresie takich kwestii, w tym również poprzez udział w wymianach regionalnych oraz wykorzystywanie środków kompensacyjnych lub naprawczych.

Wyniki

Rozwinięcie możliwości laboratoryjnych do celów oceny technologii kontroli przemysłowej i systemów elektronicznych pod kątem podatności na cyberprzestępczość do celów kształcenia i szkolenia.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 21 października 2013 r.

zmieniająca część 1 załącznika E do dyrektywy Rady 92/65/EWG w odniesieniu do wzoru świadectwa zdrowia dla zwierząt pochodzących z gospodarstw

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 6719)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/518/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiającą warunki zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych warunkami zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w pkt I załącznika A do dyrektywy 90/425/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 22 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 10 dyrektywy 92/65/EWG ustanowiono wymagania dotyczące zdrowia zwierząt, które mają być przetrzymywane, aby psy, koty i fretki mogły być przedmiotem handlu w Unii. Artykuł ten przewiduje między innymi, że zwierzęta te muszą spełniać warunki określone w art. 6 oraz, w stosownych przypadkach, w art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003⁽²⁾.
- (2) Art. 6 rozporządzenia (UE) nr 576/2013 przewiduje między innymi, że zwierzętom tym musi towarzyszyć dokument identyfikacyjny w formacie paszportu zgodnie z modelem, który ma zostać przyjęty przez Komisję. Wzór tego paszportu został określony w załączniku III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 577/2013 z dnia 28 czerwca 2013 r. w sprawie wzorów dokumentów identyfikacyjnych dla przemieszczania o charakterze niehandlowym psów, kotów i fretek, ustanowienia wykazów terytoriów i państw trzecich oraz formatu, szaty graficznej i wymogów językowych oświadczeń potwierdzających spełnienie określonych warunków przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013⁽³⁾.
- (3) Art. 7 rozporządzenia (UE) nr 576/2013 stanowi, że państwa członkowskie mogą pod pewnymi warunkami udzielać zezwoleń na przemieszczanie o charakterze niehandlowym na ich terytorium z innych państw członkowskich młodych psów, kotów i fretek, które nie zostały zaszczepione przeciwko wściekliźnie lub które zostały zaszczepione, ale nie nabyły jeszcze odporności ochronnej na tę chorobę. Udzielając zezwolenia na takie przemieszczanie, państwa członkowskie powinny informować ogół społeczeństwa za pośrednictwem stron

internetowych, do których łącza będą podane na stronie internetowej Komisji i które mogą być wykorzystywane do celów handlowych.

- (4) Ponadto art. 10 dyrektywy 92/65/EWG przewiduje, że psom, kotom i fretkom musi towarzyszyć świadectwo zdrowia zgodne z wzorem w części 1 załącznika E do tej dyrektywy.
- (5) W następstwie uchylenia rozporządzeniem (UE) nr 576/2013 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym, i zmieniającego dyrektywę Rady 92/65/EWG⁽⁴⁾ należy zmienić wzór tego świadectwa zdrowia w celu zastąpienia odniesień do rozporządzenia (WE) nr 998/2003 odniesieniami do rozporządzenia (UE) nr 576/2013.
- (6) W świadectwie zdrowia określonym w części 1 załącznika E do dyrektywy 92/65/EWG uwzględniono rozporządzenie Komisji (UE) nr 388/2010 z dnia 6 maja 2010 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie maksymalnej liczby zwierząt domowych niektórych gatunków, jakie mogą być przedmiotem przemieszczania o charakterze niehandlowym⁽⁵⁾, które przewiduje, że wymogi i kontrole ustanowione w dyrektywie 92/65/EWG mają zastosowanie do przemieszczania więcej niż pięciu zwierząt domowych, jeżeli zwierzęta te przywożone są do państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego wymienionego w części B sekcja 2 w załączniku do II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003.
- (7) Przepisy ustanowione w rozporządzeniu (UE) nr 388/2010 zostały poddane przeglądowi i włączone do rozporządzenia (UE) nr 576/2013. Należy zatem usunąć odniesienia do rozporządzenia (UE) nr 388/2010 ze wzoru świadectwa zdrowia określonego w części 1 załącznika E do dyrektywy 92/65/EWG.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 92/65/EWG.
- (9) Aby uniknąć zakłóceń w handlu, należy zezwolić na korzystanie w okresie przejściowym ze świadectw zdrowia wydanych zgodnie z częścią 1 załącznika E do dyrektywy 92/65/EWG przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszej decyzji, z zastrzeżeniem pewnych warunków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 109.⁽⁴⁾ Dz.U. L 146 z 13.6.2003, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 114 z 7.5.2010, s. 3.

- (10) Niniejszą decyzję powinno się stosować od daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) nr 576/2013,
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Część 1 załącznika E do dyrektywy 92/65/EWG zastępuje się tekstem załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

W okresie przejściowym do dnia 29 kwietnia 2015 r. państwa członkowskie mogą zezwalać na handel psami, kotami i fretkami pochodzącymi z gospodarstw, jeżeli zwierzętom tym towarzyszy świadectwo zdrowia wydane nie później niż w dniu

28 grudnia 2014 r. zgodnie z modelem określonym w części 1 załącznika E do dyrektywy 92/65/EWG w jej brzmieniu obowiązującym przed zmianami wprowadzonymi niniejszą decyzją.

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 29 grudnia 2014 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 października 2013 r.

W imieniu Komisji

Tonio BORG

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„Część 1 – Świadczenie zdrowia do celów handlu zwierzętami pochodzącymi z gospodarstw (kopytne, ptaki zaszczepione przeciwko grypie ptaków, zajęczaki, psy, koty i fretki) 92/65 EI

UNIA EUROPEJSKA

Świadczenie w handlu wewnętrznym

Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca Nazwa Adres Kod pocztowy		I.2. Numer referencyjny świadectwa		I.2.a. Lokalny numer referencyjny	
			I.3. Właściwy organ centralny			
			I.4. Właściwy organ lokalny			
	I.5. Odbiorca Nazwa Adres Kod pocztowy		I.6. Nr ref. oryginałów świadectw powiązanych		Nr ref. dokumentów towarzyszących	
			I.7.			
	I.8. Państwo pochodzenia		Kod ISO		I.9. Region pochodzenia	
					Kod	
			I.10. Państwo przeznaczenia		Kod ISO	
					I.11. Region przeznaczenia	
					Kod	
	I.12. Miejsce pochodzenia Gospodarstwo ☐ Nazwa Adres Kod pocztowy		I.13. Miejsce przeznaczenia Gospodarstwo ☐ Zakład ☐ Zatwierdzony organ ☐ Nazwa Adres Kod pocztowy		Numer zatwierdzenia/rejestracji: Numer zatwierdzenia	
	I.14. Miejsce załadunku Kod pocztowy		I.15. Data i godzina wyjazdu			
I.16. Środek transportu Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Samochód ☐ Inne ☐ Oznakowanie		I.17. Przewoźnik Nazwa Adres Kod pocztowy				
I.18. Opis towaru		I.19. Kod towaru (kod CN)				
				I.20. Ilość		
I.21.				I.22. Liczba opakowań		
I.23. Nr plomby/kontenera/pojemnika				I.24.		
I.25. Cel certyfikacji: Hodowla ☐ Produkcja ☐ Sztuczny rozród ☐ Ubój ☐ Zwierzęta domowe ☐ Zatwierdzony organ ☐						
I.26. Tranzyt przez państwo trzecie ☐ Państwo trzecie Kod ISO Punkt wyjścia Kod Punkt wejścia Nr PKG		I.27. Tranzyt przez państwa członkowskie ☐ Państwo członkowskie Kod ISO Państwo członkowskie Kod ISO Państwo członkowskie Kod ISO				
I.28. Wywóz ☐ Państwo trzecie Kod ISO Punkt wyjścia Kod		I.29. Szacunkowy czas podróży				
I.30. Plan podróży Tak ☐ Nie ☐						
I.31. Oznakowanie towaru Gatunek (nazwa systematyczna) System identyfikacji Numer identyfikacyjny Numer paszportu Płeć Wiek Ilość						

UNIA EUROPEJSKA

92/65 EI Zwierzęta pochodzące z gospodarstw (kopytne⁽²⁾, ptaki, zajęczaki, psy, koty i fretki)

Część II: Zaświadczenie	II. Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
	<p>Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii⁽¹⁾/lekarz weterynarii odpowiedzialny za gospodarstwo pochodzenia i zatwierdzony przez właściwy organ⁽¹⁾/zaświadczam, że:</p> <p>II.1. zwierzęta opisane w rubryce I.31 spełniają warunki art. 4 dyrektywy Rady 92/65/EWG i podczas kontroli były w stanie kwalifikującym je do planowanego przewozu zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005.</p> <p>(¹) albo II.2. przeżuwacze⁽¹⁾/świniowate⁽¹⁾ inne niż te objęte dyrektywą Rady 64/432/EWG⁽¹⁾ lub dyrektywą Rady 91/68/EWG⁽¹⁾</p> <p>a) należą do gatunku</p> <p>b) podczas badania nie wykazują żadnych klinicznych objawów jakiegokolwiek choroby, na którą są podatne;</p> <p>c) pochodzą z urzędowo wolnego od gruźlicy⁽¹⁾/urzędowo wolnego od brucelozы⁽¹⁾ lub wolnego od brucelozы⁽¹⁾ stada⁽¹⁾/gospodarstwa⁽¹⁾ nieobjętego ograniczeniami z powodu pomoru świń albo z gospodarstwa, w którym były poddane badaniom ustanowionym w art. 6 ust. 2 lit. b)⁽¹⁾/badaniu ustanowionemu w art. 6 ust. 3 lit. d)⁽¹⁾dyrektywy Rady 92/65/EWG z wynikiem ujemnym.]</p> <p>(¹)⁽²⁾ albo II.2. ptaki inne niż te, o których mowa w dyrektywie Rady 2009/158/WE</p> <p>a) podczas badania nie wykazują żadnych objawów klinicznych jakiegokolwiek choroby, na którą są podatne;</p> <p>b) spełniają wymogi art. 7 dyrektywy Rady 92/65/EWG;</p> <p>c) są zgodne z decyzją Komisji 2007/598/WE i zostały zaszczerpione przeciwko grypie ptaków w dniu (data) przy użyciu szczepionki (nazwa) i pochodzą z gospodarstwa, w którym szczepienie przeciwko grypie ptaków przeprowadzono w ciągu ostatnich 12 miesięcy.]</p> <p>(¹) albo II.2. zajęczaki</p> <p>a) podczas badania nie wykazują żadnych objawów klinicznych choroby, na którą są podatne;</p> <p>b) spełniają wymogi art. 9 dyrektywy Rady 92/65/EWG.]</p> <p>(¹) albo II.2. psy</p> <p>a) podczas badania przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwy organ w ciągu 48 godzin przed wysyłką nie wykazywały żadnych objawów chorób;</p> <p>b) są oznakowane zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013];</p> <p>(¹) albo [c) miały co najmniej 12 tygodni w chwili szczepienia przeciwko wściekliznie, a od zakończenia pierwotnego szczepienia przeciwko wściekliznie przeprowadzonego zgodnie z wymogami dotyczącymi ważności określonymi w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 upłynęło co najmniej 21 dni, a każde późniejsze ponowne szczepienie zostało przeprowadzone w okresie ważności poprzedniego szczepienia];</p> <p>(¹) [c) mają mniej niż 12 tygodni i nie zostały poddane szczepieniu przeciwko wściekliznie lub mają od 12 do 16 tygodni i zostały poddane szczepieniu przeciwko wściekliznie, ale nie upłynął okres przynajmniej 21 dni od zakończenia pierwotnego szczepienia przeciwko wściekliznie przeprowadzonego zgodnie z wymaganiami dotyczącymi ważności określonymi w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013,</p> <p>(i) państwo członkowskie przeznaczenia poinformowało opinię publiczną zgodnie z art. 37 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013, że zezwala na przemieszczanie takich zwierząt na swoje terytorium; a towarzyszy im</p> <p>(¹) [(ii) załączone do świadectwa oświadczenie właściciela⁽²⁾, że od urodzenia do chwili wysyłki zwierzęta nie miały żadnego kontaktu z dzikimi zwierzętami należącymi do gatunków podatnych na wściekliznę];</p> <p>(¹) albo [(ii) ich matka, od której są w dalszym ciągu zależne, a na podstawie jej paszportu można stwierdzić, że matka została przed ich narodzinami poddana szczepieniu przeciwko wściekliznie, które było zgodne z wymogami dotyczącymi ważności określonymi w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013];</p>		

UNIA EUROPEJSKA

92/65 EI Zwierzęta pochodzące z gospodarstw (kopytne ⁽²⁾, ptaki, zajęczaki, psy, koty i fretki)

II. Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
(1) oraz	d) towarzyszy im paszport sporządzony zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 577/2013;	
(1) albo	[II.2. koty (1)/fretki (1)]	
	a) podczas badania przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwy organ w ciągu 48 godzin przed wysyłką nie wykazywały żadnych objawów chorób;	
	b) są oznakowane zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013;	
(1)	[c) miały co najmniej 12 tygodni w chwili szczepienia przeciwko wściekliznie, a od zakończenia pierwotnego szczepienia przeciwko wściekliznie przeprowadzonego zgodnie z wymogami dotyczącymi ważności określonymi w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 upłynęło co najmniej 21 dni, a każde późniejsze ponowne szczepienie zostało przeprowadzone w okresie ważności poprzedniego szczepienia];	
(1) albo	[c) mają mniej niż 12 tygodni i nie zostały poddane szczepieniu przeciwko wściekliznie lub mają od 12 do 16 tygodni i zostały poddane szczepieniu przeciwko wściekliznie, ale nie upłynął okres przynajmniej 21 dni od zakończenia pierwotnego szczepienia przeciwko wściekliznie przeprowadzonego zgodnie z wymaganiami dotyczącymi ważności określonymi w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013,	
	(i) państwo członkowskie przeznaczenia poinformowało opinią publiczną zgodnie z art. 37 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013, że zezwala na przemieszczanie takich zwierząt na swoje terytorium; oraz towarzyszy im	
(1)	[(ii) załączone do świadectwa oświadczenie właściciela ⁽³⁾ , że od urodzenia do chwili wysyłki zwierzęta nie miały żadnego kontaktu z dzikimi zwierzętami należącymi do gatunków podatnych na wściekliznę];	
(1) albo	[(ii) ich matka, od której są w dalszym ciągu zależne, a na podstawie jej paszportu można stwierdzić, że matka została przed ich narodzinami poddana szczepieniu przeciwko wściekliznie, które było zgodne z wymogami dotyczącymi ważności określonymi w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013];	
	d) towarzyszy im paszport sporządzony zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 577/2013.]	
(1) albo	[II.2. psy (1)/koty (1)/fretki (1) są przeznaczone do jednostki, instytutu lub ośrodka opisanych w rubryce I.13. i zatwierdzonych zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy Rady 92/65/EWG, oraz	
	a) podczas badania przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwy organ w ciągu 48 godzin przed wysyłką nie wykazywały żadnych objawów chorób;	
	b) są oznakowane zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013;	
	c) towarzyszy im paszport sporządzony zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 577/2013.]	
II.3.	Dodatkowe gwarancje dotyczące chorób wymienionych w załączniku B ⁽⁴⁾ do dyrektywy Rady 92/65/EWG są następujące ⁽¹⁾ :	
	Choroba	Decyzja
	Choroba	Decyzja
	Choroba	Decyzja
Uwagi		
Część I:		
Rubryka I.6:	Nr ref. dokumentów towarzyszących: nr CITES, jeśli dotyczy.	
Rubryka I.19:	Użyć właściwego kodu CN w ramach następujących pozycji: 01 06 19, 01 06 31, 01 06 32, 01 06 39.	
Rubryka I.31:	<i>System identyfikacji:</i> o ile to możliwe, należy stosować oznakowanie indywidualne, a w przypadku małych zwierząt można stosować kod identyfikujący partię. W przypadku psów, kotów i fretek należy wybrać paszport.	
	<i>Numer identyfikacyjny:</i> w przypadku psów, kotów i fretek należy podać kod alfanumeryczny tatuażu lub transpondera.	
	<i>Numer paszportu:</i> w przypadku psów, kotów i fretek należy podać niepowtarzalny kod alfanumeryczny paszportu.	

UNIA EUROPEJSKA

92/65 EI

Zwierzęta pochodzące z gospodarstw (kopytne ⁽²⁾,
ptaki, zajęczaki, psy, koty i fretki)

II. Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.								
<p>Część II:</p> <p>(¹) Niepotrzebne skreślić.</p> <p>(²) Wymogi dotyczące świadectw weterynaryjnych mają zastosowanie wyłącznie do ptaków, które zostały zaszczepione przeciwko grypie ptaków w ramach programu szczepień ochronnych zatwierdzonego decyzją Komisji 2007/598/WE.</p> <p>(³) Oświadczenie, o którym mowa w pkt II.2, które ma być załączone do świadectwa, musi być zgodne z załącznikiem I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 577/2013.</p> <p>(⁴) Zgodnie z wnioskiem państwa członkowskiego korzystającego z dodatkowych gwarancji na mocy prawodawstwa unijnego.</p> <p>Kolor pieczęci i podpisu musi różnić się od koloru pozostałych adnotacji na świadectwie.</p> <p>Niniejsze świadectwo jest ważne przez 10 dni od daty podpisania go przez urzędowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia i zatwierdzonego przez właściwy organ.</p>										
<p>Urzędowy lekarz weterynarii</p> <table data-bbox="159 828 1276 1030"> <tr> <td data-bbox="159 828 877 884">Imię i nazwisko (wielkimi literami):</td> <td data-bbox="877 828 1276 884">Kwalifikacje i tytuł:</td> </tr> <tr> <td data-bbox="159 884 877 929">Lokalna jednostka weterynaryjna:</td> <td data-bbox="877 884 1276 929">Numer lokalnej jednostki weterynaryjnej:</td> </tr> <tr> <td data-bbox="159 929 877 974">Data:</td> <td data-bbox="877 929 1276 974">Podpis:</td> </tr> <tr> <td data-bbox="159 974 877 1030">Pieczęć:"</td> <td></td> </tr> </table>			Imię i nazwisko (wielkimi literami):	Kwalifikacje i tytuł:	Lokalna jednostka weterynaryjna:	Numer lokalnej jednostki weterynaryjnej:	Data:	Podpis:	Pieczęć:"	
Imię i nazwisko (wielkimi literami):	Kwalifikacje i tytuł:									
Lokalna jednostka weterynaryjna:	Numer lokalnej jednostki weterynaryjnej:									
Data:	Podpis:									
Pieczęć:"										

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 21 października 2013 r.

ustanawiająca wykaz terytoriów i państw trzecich, z których dozwolony jest przywóz psów, kotów i fretek, oraz wzór świadectwa zdrowia stosowanego przy takim przywozie

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 6721)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/519/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiającą wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 17 ust. 2 formuła wprowadzająca i lit. b), art. 17 ust. 3 lit. a) i art. 19,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 92/65/EWG określa wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel niektórymi zwierzętami oraz ich przywóz do Unii. Przewiduje ona, że warunki przywozu psów, kotów i fretek mają być przynajmniej równoważne do stosownych warunków przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 998/2003⁽²⁾.
- (2) Rozporządzenie (UE) nr 576/2013 stanowi, że gdy liczba psów, kotów lub fretek przemieszczanych jednocześnie w celach niehandlowych jest większa niż pięć, te zwierzęta domowe muszą spełniać wymogi dotyczące zdrowia zwierząt określone w dyrektywie 92/65/EWG dla odnośnych gatunków, z wyjątkiem niektórych kategorii zwierząt, dla których w rozporządzeniu (UE) nr 576/2013 przewidziano odstępstwo pod pewnymi warunkami.
- (3) Dyrektywa 92/65/EWG stanowi, że psy, koty i fretki mają być przywożone do Unii jedynie z takiego państwa trzeciego, które znajduje się w wykazie sporządzonym zgodnie z procedurą, o której mowa w tej dyrektywie. Ponadto zwierzętom tym musi towarzyszyć świadectwo zdrowia zgodne z wzorem sporządzonym według procedury, o której mowa w tej dyrektywie.

- (4) W decyzji wykonawczej Komisji 2011/874/UE z dnia 15 grudnia 2011 r. ustanawiającej wykaz państw trzecich i terytoriów, z których dozwolony jest przywóz psów, kotów i fretek oraz przemieszczanie o charakterze niehandlowym więcej niż pięciu psów, kotów lub fretek do Unii, jak również wzory świadectw stosowanych w przywozie oraz przemieszczaniu o charakterze niehandlowym tych zwierząt do Unii⁽³⁾ określono wzór świadectwa zdrowia stosowanego w przywozie do Unii psów, kotów i fretek oraz przewidziano, że terytoria lub państwa trzecie, z których one pochodzą, oraz wszystkie terytoria lub państwa trzecie, przez które przewozi się je tranzytem, muszą być wymienione w części B sekcja 2 albo w części C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym, i zmieniającego dyrektywę Rady 92/65/EWG⁽⁴⁾ lub w części 1 załącznika II do rozporządzenia Komisji (UE) nr 206/2010 z dnia 12 marca 2010 r. ustanawiającego wykazy krajów trzecich, ich terytoriów lub części, upoważnionych do wprowadzania do Unii Europejskiej niektórych zwierząt oraz świeżego mięsa, a także wymogi dotyczące świadectw weterynaryjnych⁽⁵⁾.

- (5) W celu zapewnienia spójności przepisów Unii należy włączyć do tego wykazu upoważnionych terytoriów i państw trzecich wykaz państw trzecich zatwierdzonych do przywozu zwierząt z rodziny koniowatych do Unii, ponieważ takie państwa trzecie również dostarczyły wystarczających gwarancji co do istnienia i wdrożenia reguł i zasad dotyczących certyfikacji, które mają być przestrzegane przez urzędników dokonujących certyfikacji w państwach trzecich przy wydawaniu świadectw wymaganych prawem weterynaryjnym w celu zapobiegania przypadkom wprowadzającej w błąd lub oszukawczej certyfikacji. Wykaz państw trzecich, z których państwa członkowskie dopuszczają przywóz żywych zwierząt z rodziny koniowatych, jest obecnie zawarty w załączniku I do decyzji Komisji 2004/211/WE z dnia 6 stycznia 2004 r. ustanawiającej wykaz państw trzecich oraz części ich terytoriów, z których państwa członkowskie dopuszczają przywóz żywych zwierząt z rodziny koniowatych, nasienia, komórek jajowych i zarodków koni oraz zmieniającej decyzje 93/195/EWG i 94/63/WE⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 343 z 23.12.2011, s. 65.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 146 z 13.6.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 73 z 20.3.2010, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 73 z 11.3.2004, s. 1.

- (6) Rozporządzenie (WE) nr 998/2003 zostało uchylone rozporządzeniem (UE) nr 576/2013. W związku z tym wykaz terytoriów i państw trzecich wyszczególnionych uprzednio w części B sekcja 2 lub w części C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003 jest obecnie zawarty w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 577/2013 z dnia 28 czerwca 2013 r. w sprawie wzorów dokumentów identyfikacyjnych dla przemieszczania o charakterze niehandlowym psów, kotów i fretek, ustanowienia wykazów terytoriów i państw trzecich oraz formatu, szaty graficznej i wymogów językowych dotyczących oświadczeń potwierdzających spełnienie określonych warunków przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 ⁽¹⁾.
- (7) Niniejsza decyzja powinna zatem stanowić, że przywóz psów, kotów lub fretek do Unii jest dozwolony jedynie z terytoriów i państw trzecich wymienionych w załączniku I do decyzji 2004/211/WE, w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010 lub w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 577/2013.
- (8) Rozporządzenie (UE) nr 576/2013 stanowi, że psy, koty i fretki nie mogą być przemieszczane do państwa członkowskiego z terytorium lub państwa trzeciego innego niż wymienione w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 577/2013, chyba że zostały poddane badaniu poziomu przeciwciał przeciwko wścieklicznie metodą miareczkowania, które spełnia wymagania dotyczące ważności określone w załączniku IV do rozporządzenia (UE) nr 576/2013.
- (9) Wymagania te obejmują obowiązek wykonania tego badania w laboratorium zatwierdzonym zgodnie z decyzją Rady 2000/258/WE z dnia 20 marca 2000 r. określającą specjalny instytut odpowiedzialny za ustanawianie kryteriów niezbędnych do standaryzacji testów serologicznych w monitorowaniu skuteczności szczepień przeciwko wścieklicznie ⁽²⁾, która przewiduje, że Agence française de sécurité sanitaire des aliments (AFSSA) w Nancy we Francji (od dnia 1 lipca 2010 r. włączona do Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail – ANSES) ma oceniać laboratoria w państwach członkowskich i w państwach trzecich w celu przyznania im upoważnień do prowadzenia testów serologicznych służących monitorowaniu skuteczności szczepionek przeciwko wścieklicznie u psów, kotów i fretek.
- (10) Decyzja Komisji 2005/64/WE z dnia 26 stycznia 2005 r. wprowadzająca w życie dyrektywę Rady 92/65/EWG w odniesieniu do warunków przywozu kotów, psów i fretek z przeznaczeniem dla zatwierdzonych jednostek, instytutów lub ośrodków ⁽³⁾ określa wzór świadectwa weterynaryjnego do celów przywozu do Unii tych zwierząt przeznaczonych dla jednostek, instytutów i ośrodków zatwierdzonych zgodnie z dyrektywą 92/65/EWG i stanowi, że przywóz tych zwierząt jest dozwolony z terytoriów lub państw trzecich wymienionych w części B sekcja 2 lub w części C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003.
- (11) Niniejsza decyzja powinna zatem stanowić, że przywóz do Unii psów, kotów lub fretek przeznaczonych dla jednostek, instytutów i ośrodków zatwierdzonych zgodnie z dyrektywą 92/65/EWG jest dozwolony wyłącznie z terytoriów i państw trzecich wymienionych w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 577/2013.
- (12) W niniejszej decyzji powinno się zatem ustanowić nowy wykaz terytoriów i państw trzecich, z których dozwolony jest przywóz psów, kotów lub fretek do Unii, oraz wspólny wzór świadectwa zdrowia dla przywozu do Unii tych zwierząt. Należy zatem uchylić decyzję 2005/64/WE.
- (13) Ponadto decyzja Komisji 94/274/WE z dnia 18 kwietnia 1994 r. ustanawiająca system identyfikacji psów i kotów, które są wprowadzane do obrotu w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii i nie pochodzą z tych krajów ⁽⁴⁾, oraz decyzja Komisji 94/275/WE z dnia 18 kwietnia 1994 r. w sprawie uznania szczepionek przeciwko wścieklicznie ⁽⁵⁾, przyjęte na podstawie dyrektywy 92/65/EWG przed wejściem w życie zmian wprowadzonych rozporządzeniem (WE) nr 998/2003, stały się nieaktualne i w związku z tym należy je uchylić.
- (14) W dyrektywie Rady 96/93/WE z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie certyfikacji zwierząt i produktów zwierzęcych ⁽⁶⁾ określono zasady, których należy przestrzegać, przy wydawaniu świadectw wymaganych przez prawo weterynaryjne w celu zapobiegania przypadkom wprowadzającej w błąd lub oszukańczej certyfikacji. Należy dopilnować, aby reguły i zasady co najmniej równoważne regułom i zasadom ustanowionym we wspomnianej dyrektywie były stosowane przez urzędowych lekarzy weterynarii państw trzecich.
- (15) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1152/2011 z dnia 14 lipca 2011 r. uzupełniające rozporządzenie (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zdrowotnych środków zapobiegawczych w celu kontroli zarażenia *Echinococcus multilocularis* u psów ⁽⁷⁾ stanowi, że od dnia 1 stycznia 2012 r. psy wprowadzane do państw członkowskich lub ich części wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia mają być leczone przeciwko pasożytowi *Echinococcus multilocularis* zgodnie z wymogami określonymi w tym rozporządzeniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 109.

⁽²⁾ Dz.U. L 79 z 30.3.2000, s. 40.

⁽³⁾ Dz.U. L 27 z 29.1.2005, s. 48.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 117 z 7.5.1994, s. 40.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 117 z 7.5.1994, s. 41.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 13 z 16.1.1997, s. 28.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 296 z 15.11.2011, s. 6.

- (16) Konieczne jest zapewnienie okresu przejściowego w celu przyznania państwom członkowskim czasu na dostosowanie się do nowych przepisów określonych w niniejszej decyzji, a zwłaszcza umożliwienie, pod pewnymi warunkami, stosowania świadectw zdrowia zwierząt wydanych zgodnie z przepisami Unii mającymi zastosowanie przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszej decyzji.
- (17) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,
- a) towarzyszy im świadectwo zdrowia zwierząt sporządzone zgodnie ze wzorem określonym w części 1 załącznika oraz wypełnione i podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii zgodnie z notami wyjaśniającymi zawartymi w części 2 załącznika;
- b) spełniają wymogi świadectwa zdrowia zwierząt, o którym mowa w lit. a), w odniesieniu do terytoriów lub państw trzecich, z których pochodzą, oraz wszystkich terytoriów lub państw trzecich, przez które przewozi się je tranzytem, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), b) i c).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wykaz terytoriów lub państw trzecich, z których dozwolony jest przywóz psów, kotów lub fretek zgodnie z dyrektywą 92/65/EWG

1. Przesyłki psów, kotów lub fretek, które podlegają przepisom dyrektywy 92/65/EWG, mogą być przywożone do Unii wyłącznie pod warunkiem, że terytoria lub państwa trzecie, z których pochodzą, oraz wszystkie terytoria lub państwa trzecie, przez które przewozi się je tranzytem, są objęte jednym z wykazów zawartych w:

- a) załączniku I do decyzji 2004/211/WE;
- b) części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010;
- c) załączniku II do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 577/2013.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 przesyłki psów, kotów lub fretek przeznaczone dla jednostek, instytucji i ośrodków zatwierdzonych zgodnie z dyrektywą 92/65/EWG mogą być przywożone do Unii wyłącznie pod warunkiem, że terytoria lub państwa trzecie, z których pochodzą, oraz wszystkie terytoria lub państwa trzecie, przez które przewozi się je tranzytem, są objęte wykazem, o którym mowa w ust. 1 lit. c).

Artykuł 2

Świadectwa zdrowia zwierząt do celów przywozu z terytoriów lub państw trzecich

Państwa członkowskie zezwalają wyłącznie na przywóz psów, kotów i fretek, które spełniają następujące warunki:

Artykuł 3

Uchylenia

Decyzje 94/274/WE, 94/275/WE oraz 2005/64/WE tracą moc.

Artykuł 4

Przepisy przejściowe

W okresie przejściowym do dnia 29 kwietnia 2015 r. państwa członkowskie zezwalają na przywóz do Unii psów, kotów lub fretek, którym towarzyszy świadectwo zdrowia wydane nie później niż w dniu 28 grudnia 2014 r. zgodnie ze wzorami określonymi w załączniku do decyzji 2005/64/WE lub w załączniku I do decyzji wykonawczej 2011/874/UE.

Artykuł 5

Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 29 grudnia 2014 r.

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 października 2013 r.

W imieniu Komisji

Tonio BORG

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ 1

Wzór świadectwa zdrowia zwierząt do celów przywozu do Unii psów, kotów i frotek

PAŃSTWO

Świadectwo weterynaryjne dla UE

Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca Nazwa Adres Państwo Telefon		I.2. Numer referencyjny świadectwa		I.2.a.	
			I.3. Właściwy organ centralny			
			I.4. Właściwy organ lokalny			
	I.5. Odbiorca Nazwa Adres Państwo Telefon		I.6.			
	I.7. Państwo pochodzenia		Kod ISO	I.8.		
			I.9. Państwo przeznaczenia		Kod ISO	I.10. Region przeznaczenia
					Kod	
	I.11. Miejsce pochodzenia Nazwa Adres Numer zatwierdzenia Nazwa Adres Numer zatwierdzenia Nazwa Adres Numer zatwierdzenia		I.12. Miejsce przeznaczenia Nazwa Adres Numer zatwierdzenia			
	I.13. Miejsce załadunku		I.14. Data wyjazdu			
	I.15. Środek transportu Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Samochód ☐ Inne ☐ Oznakowanie Dokumenty towarzyszące		I.16. Punkt kontroli granicznej na granicy UE			
		I.17.				
I.18. Opis towaru		I.19. Kod towaru (kod HS)		010619		
				I.20. Ilość		
I.21.				I.22. Liczba opakowań		
I.23. Nr plomby/kontenera/pojemnika				I.24.		
I.25. Cel certyfikacji towarów: Pozostałe ☐ Zwierzęta domowe ☐ Zatwierdzone organy ☐						
I.26.		I.27. Przywóz lub dopuszczenie na terytorium UE ☐				
I.28. Oznakowanie towaru						
Gatunek (nazwa systematyczna)		System identyfikacji	Data wszczęcia/ wykonania lub odczytu transpondera lub tatuażu [dd/mm/yyyy]	Numer identyfikacyjny	Data urodzenia [dd/mm/yyyy]	

PAŃSTWO

Przywóz do Unii psów, kotów i frettek

II. Informacje zdrowotne		II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.			
Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii (wpisać nazwę państwa trzeciego), niniejszym zaświadczam, że zwierzęta opisane w rubryce I.28:						
Część II: Zaświadczenie	II.1.	pochodzą z gospodarstw lub przedsiębiorstw opisanych w rubryce I.11, które zostały zarejestrowane przez właściwy organ i nie podlegają żadnemu zakazowi z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt, w których zwierzęta poddawane są regularnym badaniom i które spełniają wymogi zapewniające dobrostan posiadanych zwierząt;				
	II.2.	nie wykazywały żadnych objawów chorób i były w stanie kwalifikującym je do planowanego przewozu w momencie badania przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwy organ w okresie 48 godzin przed wysyłką;				
	(¹) II.3.	są przeznaczone do jednostki, instytutu lub ośrodka opisanych w rubryce I.12 i zatwierdzonych zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy Rady 92/65/EWG, oraz pochodzą z terytorium lub państwa trzeciego wymienionych w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 577/2013.]				
	(¹) albo II.3.	miały co najmniej 12 tygodni w momencie szczepienia przeciwko wściekliźnie, a od zakończenia pierwotnego szczepienia przeciwko wściekliźnie (²) przeprowadzonego zgodnie z wymaganiami dotyczącymi ważności określonymi w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 upłynęło co najmniej 21 dni, a wszelkie późniejsze ponowne szczepienia zostały przeprowadzone w okresie ważności poprzedniego szczepienia (³); oraz				
	(¹) II.3.1.	pochodzą z terytorium lub państwa trzeciego wymienionego w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 577/2013, a szczegóły dotyczące obecnego szczepienia przeciwko wściekliźnie przedstawiono w tabeli];				
(¹) albo II.3.1.	pochodzą z terytorium lub państwa trzeciego wymienionego w załączniku I do decyzji Komisji 2004/211/WE lub w części 1 załącznika II do rozporządzenia Komisji (UE) nr 206/2010 lub planowany jest ich przewóz tranzytem przez takie terytorium lub państwo trzecie, a badanie poziomu przeciwciał przeciwko wściekliźnie metodą miareczkowania (⁴), przeprowadzone na próbkach krwi pobranych przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwy organ nie wcześniej niż 30 dni od poprzedniego szczepienia i co najmniej trzy miesiące przed datą wydania niniejszego świadectwa, wykazało miano przeciwciał równe lub większe niż 0,5 IU/ml, a wszelkie późniejsze ponowne szczepienia zostały przeprowadzone w okresie ważności poprzedniego szczepienia, a szczegóły dotyczące obecnego szczepienia przeciwko wściekliźnie oraz datę pobrania próbek do badania reakcji odpornościowej przedstawiono w poniższej tabeli:					
Kod alfanumeryczny transpondera lub tatuażu zwierzęcia	Data szczepienia [dd/mm/rrrr]	Nazwa i producent szczepionki	Numer partii	Ważność szczepienia		Data pobrania próbki krwi [dd/mm/rrrr]
				Od [dd/mm/rrrr]	Do [dd/mm/rrrr]	
];
(¹) II.4.	są psami przeznaczonymi dla państwa członkowskiego wymienionego w załączniku I do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1152/2011 i były leczone przeciwko <i>Echinococcus multilocularis</i> , a szczegółowe informacje dotyczące leczenia przeprowadzonego przez lekarza weterynarii przeprowadzającego leczenie zgodnie z art. 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1152/2011 (⁵) (⁶) przedstawiono w poniższej tabeli.]					
(¹) albo II.4.	nie były leczone przeciwko <i>Echinococcus multilocularis</i> .]					

PAŃSTWO

Przywóz do Unii psów, kotów i fretek

II. Informacje zdrowotne		II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
Numer transpondera lub tatuażu psa	Leczenie przeciwko <i>Echinococcus</i>		Prowadzący lekarz weterynarii
	Nazwa i producent produktu	Data [dd/mm/yyyy] i godzina leczenia [00.00]	Imię i nazwisko wielkimi literami, pieczęć i podpis
]]

Uwagi

- a) Niniejsze świadectwo przeznaczone jest dla psów (*Canis lupus familiaris*), kotów (*Felis silvestris catus*) i fretek (*Mustela putorius furo*).
- b) Niniejsze zaświadczenie jest ważne przez okres 10 dni od daty wydania go przez urzędowego lekarza weterynarii. W przypadku transportu morskiego ten okres 10 dni zostaje przedłużony o dodatkowy okres odpowiadający czasowi trwania podróży drogą morską.

Część I:

- Rubryka I.11: *Miejsce pochodzenia*: nazwa i adres zakładu wysyłki. Należy podać numer zatwierdzenia lub rejestracji.
- Rubryka I.12: *Miejsce przeznaczenia*: obowiązkowe, jeśli zwierzęta przeznaczone są do jednostki, instytutu lub ośrodka zatwierdzonych zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy Rady 92/65/EWG.
- Rubryka I.25: *Cel certyfikacji towarów*: należy wybrać „Pozostałe”, jeśli zwierzęta są przemieszczane zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013.
- Rubryka I.28: *System identyfikacji*: należy wybrać transponder albo tatuaż.
- w przypadku transpondera należy wybrać datę wszczepienia lub odczytu,
 - w przypadku tatuażu należy wybrać datę wykonania oraz odczytu. Tatuaż musi być wyraźnie czytelny i wykonany przed dniem 3 lipca 2011 r.
- Numer identyfikacyjny*: należy podać kod alfanumeryczny transpondera lub tatuażu.

Część II:

- (1) Niepotrzebne skreślić.
- (2) Każde ponowne szczepienie należy uznać za szczepienie pierwotne, jeżeli nie zostało przeprowadzone w okresie ważności poprzedniego szczepienia.
- (3) Uwierzytelniony odpis szczegółowych informacji dotyczących oznakowania i szczepienia odnośnych zwierząt dołącza się do świadectwa.
- (4) Badanie poziomu przeciwciał przeciw wściekliznie metodą miareczkowania, o którym mowa w pkt II.3.1:
- musi zostać przeprowadzone na próbce pobranej przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwy organ, co najmniej 30 dni po dacie szczepienia oraz trzy miesiące przed datą przywozu,
 - musi wykazać poziom przeciwciał neutralizujących wirusa wścieklizny w surowicy krwi równy lub wyższy niż 0,5 IU/ml,
 - musi zostać przeprowadzone przez laboratorium zatwierdzone zgodnie z art. 3 decyzji Rady 2000/258/WE (wykaz zatwierdzonych laboratoriów jest dostępny pod adresem: http://ec.europa.eu/food/animal/liveanimals/pets/approval_en.htm),
 - nie musi być ponawiane na zwierzęciu, które po przejściu tego badania z zadowalającymi wynikami zostało ponownie zaszczepione przeciwko wściekliznie w okresie ważności poprzedniego szczepienia.

PAŃSTWO

Przywóz do Unii psów, kotów i frettek

II. Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
<p>Uwierzyniony odpis urzędowego sprawozdania z zatwierzonego laboratorium w sprawie wyniku badania na obecność przeciwciał przeciw wściekliźnie, o którym mowa w pkt II.3.1, dołącza się do świadectwa.</p> <p>(⁵) Leczenie przeciwko <i>Echinococcus multilocularis</i>, o którym mowa w pkt II.4, musi:</p> <ul style="list-style-type: none"> — być prowadzone przez lekarza weterynarii w okresie nie dłuższym niż 120 godzin i nie krótszym niż 24 godziny przed terminem planowanego wjazdu psów do jednego z państw członkowskich lub ich części, wymienionych w załączniku I do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1152/2011, — polegać na podaniu zatwierzonego produktu leczniczego, zawierającego odpowiednią dawkę prazykwantelu lub substancji farmakologicznie czynnych, w odniesieniu do których potwierdzono, że stosowane osobno lub w połączeniu zmniejszają nasilenie kolonizacji dojrzałymi i niedojrzalymi postaciami jelitowymi <i>Echinococcus multilocularis</i> u stosownych gatunków żywicieli. <p>(⁶) Tabela, o której mowa w pkt II.4, musi zostać wykorzystana do udokumentowania szczegółowych informacji dotyczących dalszego leczenia, jeśli jest ono prowadzone po dacie podpisania świadectwa, a przed terminem planowanego wjazdu do jednego z państw członkowskich lub jego części wymienionych w wykazie w załączniku I do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1152/2011.</p>		
<p>Urzędowy lekarz weterynarii</p> <p>Imię i nazwisko (wielkimi literami):</p> <p>Data:</p> <p>Pieczęć:</p> <p>Kwalifikacje i tytuł:</p> <p>Podpis:</p>		

CZĘŚĆ 2

Noty wyjaśniające do wypełniania świadectw zdrowia zwierząt

- a) Jeżeli w świadectwie stwierdza się, że niektóre stwierdzenia należy zostawić jako właściwe, stwierdzenia, które nie są stosowne, mogą zostać przekreślone, parafowane i opatrzone pieczęcią przez urzędowego lekarza weterynarii lub całkowicie usunięte ze świadectwa.
 - b) Oryginał każdego świadectwa składa się z pojedynczego arkusza papieru lub, w przypadku obszerniejszego tekstu, musi mieć taką formę, aby wszystkie wymagane arkusze papieru stanowiły integralną, niepodzielną całość.
 - c) Świadectwo należy sporządzić przynajmniej w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym znajduje się punkt kontroli granicznej, przez który przesyłka wprowadzana jest na terytorium Unii, oraz państwa członkowskiego przeznaczenia. Wspomniane państwa członkowskie mogą jednak zezwolić na sporządzenie świadectwa w języku urzędowym lub językach urzędowych innego państwa członkowskiego, w razie potrzeby wraz z jego urzędowym tłumaczeniem.
 - d) Jeżeli dla celów identyfikacji poszczególnych części przesyłki (wykaz w pkt I.28 wzoru świadectwa zdrowia zwierząt) do świadectwa dołączone są dodatkowe arkusze papieru lub dokumenty potwierdzające, te arkusze lub dokumenty traktowane są także jako stanowiące część oryginału danego świadectwa przez złożenie podpisu i pieczęci urzędowego lekarza weterynarii na każdej ze stron.
 - e) W przypadku gdy świadectwo, włączając dodatkowe arkusze lub dokumenty, o których mowa w lit. d), składa się z więcej niż jednej strony, każda strona musi być ponumerowana (numer strony z całkowitej liczby stron) na dole strony, oraz musi być opatrzona na górze strony numerem referencyjnym świadectwa nadanym przez właściwy organ.
 - f) Oryginał świadectwa wypełnia i podpisuje urzędowy lekarz weterynarii terytorium lub państwa trzeciego wywozu. Właściwy organ terytorium lub państwa trzeciego wywozu dopilnowuje, aby spełnione były reguły i zasady dotyczące certyfikacji równoważne z regułami i zasadami określonymi w dyrektywie Rady 96/93/WE.
- Kolor podpisu musi się różnić od koloru druku. Ten sam wymóg dotyczy także pieczęci innych niż pieczęci tłoczone lub znaki wodne.
- g) Numer referencyjny świadectwa, o którym mowa w rubrykach I.2 oraz II.a, zostaje wydany przez właściwy organ terytorium lub państwa trzeciego wywozu.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI
z dnia 21 października 2013 r.
uchylająca decyzję wykonawczą 2011/874/UE
(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 6828)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2013/520/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiającą wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 17 ust. 2 formuła wprowadzająca i lit. b) oraz art. 17 ust. 3 lit. a),

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym, i zmieniające dyrektywę Rady 92/65/EWG ⁽²⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 998/2003 ⁽³⁾ określono warunki związane z przemieszczaniem zwierząt domowych z państw trzecich i z wzorem świadectwa do celów takiego przemieszczania. Rozporządzenie to uchyla i zastępuje rozporządzenie (WE) nr 998/2003 ze skutkiem od dnia 29 grudnia 2014 r. Rozporządzenie (UE) nr 576/2013 stanowi, że gdy liczba psów, kotów lub fretek przemieszczanych jednocześnie w celach niehandlowych jest większa niż pięć, te zwierzęta domowe muszą spełniać wymogi dotyczące zdrowia zwierząt określone w dyrektywie 92/65/EWG.
- (2) W decyzji wykonawczej Komisji 2011/874/UE z dnia 15 grudnia 2011 r. ustanawiającej wykaz państw trzecich i terytoriów, z których dozwolony jest przywóz psów, kotów i fretek oraz przemieszczanie o charakterze niehandlowym więcej niż pięciu psów, kotów lub fretek do Unii, jak również wzory świadectw stosowanych w przywozie oraz przemieszczaniu o charakterze niehandlowym tych zwierząt do Unii ⁽⁴⁾ ustanowiono wykaz państw trzecich i terytoriów, z których dozwolony

jest przywóz psów, kotów i fretek oraz przemieszczanie o charakterze niehandlowym więcej niż pięciu psów, kotów lub fretek do Unii, zgodnie z dyrektywą 92/65/EWG, oraz świadectwa zdrowia stosowane w takim przywozie oraz przemieszczaniu o charakterze niehandlowym, a także świadectwa zdrowia stosowane w przemieszczaniu o charakterze niehandlowym pięciu lub mniej psów, kotów lub fretek do Unii, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 998/2003.

- (3) W następstwie wejścia w życie rozporządzenia (UE) nr 576/2013 przyjęte zostały rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 577/2013 z dnia 28 czerwca 2013 r. w sprawie wzorów dokumentów identyfikacyjnych dla przemieszczania o charakterze niehandlowym psów, kotów i fretek, ustanowienia wykazów terytoriów i państw trzecich oraz formatu, szaty graficznej i wymogów językowych dotyczących oświadczeń potwierdzających spełnienie określonych warunków przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 ⁽⁵⁾ oraz decyzja wykonawcza Komisji 2013/519/UE z dnia 21 października 2013 r. ustanawiająca wykaz terytoriów i państw trzecich, z których dozwolony jest przywóz psów, kotów i fretek, oraz wzory świadectw zdrowia stosowanych przy takim przywozie ⁽⁶⁾.
- (4) W dniu rozpoczęcia stosowania rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 577/2013 i decyzji wykonawczej 2013/519/UE przepisy decyzji wykonawczej 2011/874/UE stają się nieaktualne.
- (5) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 577/2013 i decyzja wykonawcza 2013/519/UE mają zastosowanie od dnia 29 grudnia 2014 r. Dla zachowania przejrzystości przepisów Unii decyzja wykonawcza 2011/874/UE powinna zostać uchylona ze skutkiem od tego samego dnia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzja wykonawcza 2011/874/UE traci moc.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54.

⁽²⁾ Dz.U. L 146 z 13.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 343 z 23.12.2011, s. 65.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 109.

⁽⁶⁾ Zob. s. 20 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 29 grudnia 2014 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 października 2013 r.

W imieniu Komisji

Tonio BORG

Członek Komisji

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 7 z dnia 10 stycznia 2009 r.)

Strona 62, załącznik VI pkt 8.1.10:

zamiast: „8.1.10. W odpowiednim przypadku nazwisko, imię (imiona) i adres przedstawiciela wnioskodawcy (adwokata/radcy prawnego):”;

powinno być: „8.1.10. W odpowiednim przypadku nazwisko, imię (imiona) i adres przedstawiciela wnioskodawcy (adwokata/radcy prawnego itd.):”.

Strona 69, załącznik VII pkt 6.9:

zamiast: „6.9. W odpowiednim przypadku nazwisko, imię (imiona) i adres przedstawiciela powoda (adwokata/radcy prawnego):”;

powinno być: „6.9. W odpowiednim przypadku nazwisko, imię (imiona) i adres przedstawiciela powoda (adwokata/radcy prawnego itd.):”.

Sprostowanie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/52/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 136 z dnia 24 maja 2008 r.)

Strona 7, art. 6 ust. 1 zdanie pierwsze:

zamiast: „Państwa członkowskie zapewniają stronie lub jednej ze stron, za wyraźną zgodą pozostałych stron, możliwość wystąpienia z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności pisemnej ugodzie zawartej w drodze mediacji.”,

powinno być: „Państwa członkowskie zapewniają stronom lub jednej ze stron, za wyraźną zgodą pozostałych stron, możliwość wystąpienia z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności pisemnej ugodzie zawartej w drodze mediacji.”.

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL